

MINISTER ZDROWIA

2014 -06- 25

Warszawa,

MZ-DS-OP-641-3213-43/BJ/14

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 02.07.2014r

nr. 2805 podpis. K. Pojciec

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 3.07.14
nr. 4085 podpis. M

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

W związku z otrzymaniem za pośrednictwem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, pismem z dnia 4 czerwca 2014 r. (znak: SPRM-4813-324-(1)/14), oświadczenia Senatora Pana Grzegorza Wojciechowskiego złożonego wspólnie z innymi senatorami podczas posiedzenia Senatu RP w dniu 22 maja 2014 r. w sprawie protestu członków Związku Zawodowego Pracowników Inspekcji Sanitarnej przy Powiatowej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Rawie Mazowieckiej oraz pracowników Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Rawie Mazowieckiej, przekazanego przy piśmie z dnia 29 maja 2014 r. (znak: BPS/043-54-2375/14), działając z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów pragnę przedłożyć następujące informacje.

Mając na względzie doniosłość zadań podejmowanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną, służących zachowaniu bezpieczeństwa zdrowotnego społeczeństwa, ekonomiczne aspekty funkcjonowania Inspekcji pozostają przedmiotem szczególnej uwagi rządu i resortu zdrowia. Należy przy tym podkreślić, iż wszelkie działania w przedmiotowym zakresie muszą być konfrontowane z realnymi możliwościami finansów publicznych oraz ich aktualną kondycją.

Rozpatrując sytuację Inspekcji Sanitarnej w Polsce należy zwrócić uwagę na treść art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 10 ust. 4a oraz art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263, z późn. zm.), który stanowi, iż państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem rządowej administracji zespolonej w

województwie, a państwowy powiatowy inspektor sanitarny jest organem rządowej administracji zespolonej w powiecie. Wojewódzkie i powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne są jednostkami budżetowymi będącymi podmiotami leczniczymi, dla których uprawnienia podmiotu tworzącego w rozumieniu przepisów *ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej* (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.) posiada wojewoda. W świetle art. 51 pkt 3 i 4 *ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie* (Dz. U. z 2009 r. Nr 31, poz. 206, z późn. zm.) wojewoda jako zwierzchnik rządowej administracji zespolonej w województwie zapewnia warunki skutecznego jej działania i ponosi odpowiedzialność za rezultaty jej działania. Natomiast zgodnie z art. 8 ust. 3 ww. ustawy minister właściwy do spraw administracji publicznej sprawuje nadzór nad działalnością wojewody na podstawie kryterium zgodności jego działania z powszechnie obowiązującym prawem, a także pod względem rzetelności i gospodarności. W świetle powyższych przepisów, wojewódzkie oraz powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne finansowane są z części budżetu państwa będącej w dyspozycji właściwego wojewody.

Zarówno wojewodowie, jak i - w swoim zakresie - Minister Zdrowia w podejmowanych przez siebie działaniach muszą uwzględnić możliwości finansowe wynikające z wielkości środków publicznych znajdujących się w danym roku w ich dyspozycji. Zaś wielkość ta warunkowana jest ogólną sytuacją finansów publicznych, rynku pracy i kondycją gospodarki. Bazujące na analizie tej sytuacji i jej najbardziej prawdopodobnym rozwoju założenia kształtujące budżet państwa nałożyły szereg ograniczeń w zakresie planowania możliwości zwiększenia wydatków budżetowych w poszczególnych sektorach.

Nadmienić należy, iż w ustawie budżetowej na 2014 r., średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej został ustalony w wysokości 100,0%. W roku bieżącym, analogicznie jak w latach poprzednich, fundusz wynagrodzeń w jednostkach sektora finansów publicznych, z wyłączeniem sektora samorządowego oraz wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych, pozostał „zamrożony”. Powyższe było spowodowane niesprzyjającymi warunkami zewnętrznymi, w szczególności związanymi z niestabilną sytuacją ekonomiczną w Europie i na świecie. Zgodnie z założeniami zawartymi w uzasadnieniu projektu ustawy budżetowej na 2014 r., w najbliższych latach oczekuje się poprawy koniunktury w UE, a w konsekwencji także lepszej sytuacji gospodarczej w Polsce, jednakże w dalszym ciągu nie można stracić z pola widzenia zasadniczego celu fiskalnego rządu, którym pozostaje zlikwidowanie nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych

i samorządowych przy zapewnieniu optymalnego tempa konsolidacji finansów publicznych w kontekście dbałości o zrównoważony wzrost gospodarczy. Uwzględniając powyższe należy również przywołać zapisy przyjętej w kwietniu br. przez Radę Ministrów zaktualizowanej wersji Wieloletniego Planu Finansowego Państwa na lata 2014-2017, gdzie w części poświęconej prognozie średniookresowej wskazuje się na decyzje dotyczące utrzymania nominalnego zamrożenia funduszu wynagrodzeń w podsektorze rządowym do 2016 r.

Należy zwrócić uwagę, iż „zamrożenie” środków finansowych przeznaczonych na wynagrodzenia poprzez określenie średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w wysokości 100% nie oznacza obligatoryjnego zamrożenia indywidualnych wynagrodzeń pracowników tej sfery. W związku z czym kierownicy jednostek budżetowych mają możliwość przy zamrożonym funduszu wynagrodzeń przy odpowiedniej polityce kadrowo-płacowej, np. w przypadku wolnego funduszu pozostałego po osobach, które odeszły z pracy lub przeszły na emeryturę lub rentę, zwiększać płace indywidualne w ramach planowanych wynagrodzeń, jednak zmiany te nie powinny powodować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Z poważaniem
Sławomir Neumann
Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
SEKRETARZ STANU
Sławomir Neumann

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
dot. pisma znak: SPRM-4813-324-(1)/14